ROK XXXVI. NUMER 11.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Lwów, dnia 25 listopada 1932 r.

TREŚĆ:

1.

Zwrot opłaty szkolnej.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 143 z dnia 4 października 1932 r. (Nr. B. P. 14692/32).

Nr. B. P. 26672/32. Ministerstwo W. R. i O. P. zawiadamia, iż w związku z ostatnim ustępem okólnika Nr. 128 z dnia 1 września 1932 r. (Nr. B. P. 13179/32 [1]) w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu oplat szkolnych, traktującym o obowiązku przedstawienia zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, należy stosować zarządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. w powyższej sprawie z dnia 17 września 1928 r. Nr. O. Prez. 5543/28 [2]).

Ponieważ wspomniany na wstępie okólnik z dnia 1-go września 1932 roku został rozesłany do władz i urzędów po zamknięciu wpisów, względnie po rozpoczęciu roku szkolnego, zechcą Kuratorja wyjątkowo w bieżącym roku szkolnym jeszcze obecnie wydawać, względnie polecić wydawać, wszystkim zgłaszającym się funkcjonarjuszom państwowym omawiane zaświadczenia o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, o ile istotnie miejsc tych niema. W przeciwnym wypadku należy wskazać zgłaszającemu się funkcjonarjuszowi szkołę państwową, do której dziecko jego będzie przyjęte.

W uzupełnieniu pomienionego okólnika z dnia 17-go września 1928 r. Nr. O. Prez. 5543/28, a w myśl punktu 10 okólnika Prezydjum Rady Ministrów Nr. 14604 z dnia 4-go września 1925 roku, Ministerstwo komunikuje, że od urzędników zamieszkałych w miejscowościach, w których niema szkół państwowych, wymagać należy zaświadczenia najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej, względnie zawodowej.

Szef Biura Personalnego: (—) *Dr. A. Owsionka* wr.

2.

Taksy i płaty szkolne w szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 149 z dnia 11 października 1932 r. (I. R. 3717/32).

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się jednemu z kuratorjów okręgów szkolnych przy stosowaniu zarządzeń z dnia 31-go sierpnia 1932 r. Nr. II. 19619/31 (Dz. Urz. Nr. 9, poz. 104) o taksach i opłatach szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących i z dnia 31-go sierpnia 1931 roku. Nr. II. 19620/31 (Dz. Urz. Nr. 9, poz. 105) o taksach i opłatach szkolnych w państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych [3]), Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1. Dla ustalenia w szkołach średnich ogólnokształcących liczby uczniów, którzy z powodu zupełnego ubóstwa mogą być całkowicie zwolnieni od opłaty taksy administracyjnej, należy przyjmować pod uwagę

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 roku, str. 498.
[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1928 r., str. 347.
[3]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1931 r., str. 470 i 471.

rzeczywistą ilość uczniów całej szkoły, zmniejszoną o liczbę dzieci funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych niezależnie od zwolnień tych ostatnich i od niej obliczać 10%.

2. Uczniowie, nowowstępujący do szkół średnich ogólnokształcących mogą być zwolnieni od części lub całości taksy administracyjnej, oznaczonej na zł 220 rocznie, od różnicy zatem między taksą dla uczniów dawnych i nowowstępujących w kwocie 3 zł zwolnień udzielać nie należy.

3. Taksy za egzamin dojrzałości szkoły państwowe i niepaństwowe winny aż do odwołania wpłacać wprost do P. K. O. na konto czekowe Nr. 30.400 Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do zarachowania na fundusz specjalny „Taksa administracyjna“, pozostający w dyspozycji Ministerstwa W. R. i O. P.

4. Dla ustalenia liczby uczniów, mogących być zwolnionymi od opłaty taksy administracyjnej w państwowych zakładach kształcenia nauczycieli, należy przyjmować pod uwagę rzeczywistą ilość młodzieży w zakładzie, zmniejszoną o liczbę dzieci funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, niezależnie od zwolnień tych ostatnich i od niej obliczać 30%.

5. Granica zwalniania uczniów od opłaty taksy administracyjnej w państwowych zakładach kształcenia nauczycieli, ustalona w zarządzeniu na 30% ogółu uczniów w zakładzie, dotyczy zwolnień od całości taksy. Jeżeli zaś w danym zakładzie wypadnie udzielać zwolnień i od całości i od połowy taksy, należy przyjąć zasadę, że jednemu uczniowi, zwolnionemu od całości, odpowiada dwóch uczniów, zwolnionych od połowy taksy (np. 10% zwolnionych od całości i 40% od połowy taksy i tp.). W wypadkach udzielania zwolnień tylko od połowy taksy, granica ta przesuwa się na 60% ogólnej liczby młodzieży w zakładzie.

Podsekretarz Stanu (—) *K. Pieracki.*

3.

Przepisy rachunkowo - kasowo dla dyrekcyj gimnazjów państwowych, zakładów kształcenia nauczycieli oraz państwowych szkół zawodowych i specjalnych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 145 z dnia 5 października 1932 r. (I. R. 9113/32).

1. Stosowanie ulg w uiszczaniu opłat szkolnych.

Ministerstwo W. R. i O. P., mając na uwadze trudności w pobieraniu opłat szkolnych w obecnych warunkach ekonomicznych, upoważnia kuratorja okręgów szkolnych do udzielania dyrektorom szkół prawa pobierania taksy administracyjnej najwyżej w 3-ch ratach w każdem półroczu z tem jednak zastrzeżeniem, że ostatnia rata rzeczonej taksy zostanie wniesioną przed upływem 3-go miesiąca każdego półrocza szkolnego.

Dyrekcje szkół powinny stosować omawiane ulgi tylko w wyjątkowych wypadkach i zawsze na skutek prośby rodziców względnie opiekunów uczniów.

2. Plany finansowo-gospodarcze.

Przepisy rachunkowo - kasowe, ogłoszone w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z 1932 r.[1]) nakładają na dyrekcje szkół obowiązek przedkładania kuratorjom okręgów szkolnych planów finansowo - gospodarczych w terminie do dnia 5-go lipca każdego roku.

Ponieważ omawiane przepisy weszły w życie w dniu 1-go września 1932 r. przeto Ministerstwo wyjątkowo w bieżącym roku szkolnym zarządza zebranie od dyrekcyj szkół planów finansowo - gospodarczych w terminie późniejszym, a mianowicie do dnia 30-go października 1932 r.

Otrzymane plany finansowo - gospodarcze, uwzględniające dochody i wydatki szkół w roku szkolnym 1932/33, Kuratorja Okręgów Szkolnych poddadzą krytycznej ocenie, poczem sporządzą zestawienia tych planów i te wraz z 1 egzemplarzem planów szkół i swemi uwagami przedłożą w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25-go listopada 1932 r. Ministerstwu, które ze swej strony podda je krytycznej ocenie, zatwierdzi i zwróci możliwie najrychlej Kuratorjom, celem podania do wiadomości dyrekcyj szkół.

Zestawienia planów finansowych zechcą Kuratorja sporządzić ściśle według wzoru Nr. 3 do przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z 1932 r., poz. 58) i oddzielnie dla każdego rodzaju szkół, t. j. oddzielnie dla gimnazjów, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół techniczno - przemysłowych, szkół rzemieślniczo - przemysłowych oraz szkół handlowych.

3. Wykonanie planów finansowo-gospodarczych.

Jakkolwiek plany finansowo - gospodarcze przewidują kilka grup wydatków i na każdą z nich przewidują odrębne kwoty, to jednak przy układaniu przepisów rachunkowo - kasowych myślą przewodnią Ministerstwa było ustalenie przy pomocy rzeczonych planów maksymalnej granicy ogólnych wydatków szkół, której dyrekcje pod żadnym pozorem przekroczyć nie powinny.

W związku z tem Ministerstwo zezwala Kuratorjom Okręgów Szkolnych na udzielanie dyrekcjom szkół możności przenoszenia sum z jednej pozycji zatwierdzonego planu finansowego na pokrycie niedoborów innej pozycji tegoż planu finansowo - gospodarczego, co w konsekwencji da możność tym dyrekcjom szkół jak najracjonalszego wykorzystania sum, pozostawionych do ich dyspozycji.

Możność przenoszenia sum z jednej pozycji na pokrycie wydatków innej pozycji nie zwalnia dyrekcje szkół od obowiązku dokładnego opisania w sprawozdaniu rocznem (wzór Nr. 4 do przepisów rachunkowo - kasowych) tych wszystkich powodów i okoliczności, które zmusiły je do korzystania z podanych wyżej uprawnień.

4. Rachunki czekowe w P. K. O.

Rachunki czekowe w P. K. O. otwarte na zasadzie przepisów, ogłoszonych w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z 1932 r., poz. 58, są przeznaczone wyłącznie tylko na obroty sumami taksy administracyjnej.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 480.

Lokowanie na tych rachunkach sum, pochodzących z innych tytułów, jak np. funduszu obrotowego w szkołach zawodowych, należności za dostarczone przez szkoły wyroby, należności zakładu badawczego za wykonanie analiz i t. p. jest bezwzględnie niedopuszczalne. Sumy te, jako należności o specjalnym charakterze, powinny być przechowywane na dotychczasowych rachunkach bieżących typu „B" w kasach urzędów skarbowych.

Wreszcie Ministerstwo podkreśla, że na rachunki czekowe szkół w P. K. O. nie mogą być pod żadnym pozorem przelewane należności personelu szkolnego z tytułu uposażeń, wynagrodzeń dodatkowych i t. p. należności, które jako sumy asygnowane z kredytów budżetowych powinny być przekazywane przez kuratorja okręgów szkolnych zapomocą czeków kasowych Banku Polskiego lub czeków przekazowych P. K. O.

5. Opłaty manipulacyjne w P. K. O.

Obroty na rachunkach w P. K. O. podlegają opłatom manipulacyjnym i prowizyjnym, które w normalnych warunkach P. K. O. pobiera przy każdej wpłacie i wypłacie.

W celu łatwiejszego księgowania rzeczonych opłat, P. K. O. w porozumieniu z Ministerstwem W. R. i O. P. zryczałtowało opłaty manipulacyjne w ten sposób, że postanowiło pobierać je dwa razy do roku t. j. w dniach 30-go czerwca i 31-go grudnia każdego roku i to w wysokości 20 groszy od każdej dokonanej czynności. Nie podlegają opłacie odpisy i dopisy przelewowe, wspomniane w § 4 przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z 1932 r., poz. 58).

Opłaty manipulacyjne, o których mowa wyżej, pobierać będzie P. K. O. od dyrekcyj gimnazjów państwowych od dnia 1-go lutego 1932 r. t. j. od chwili otwarcia tym szkołom rachunków czekowych w P. K. O. na podstawie przepisów ogłoszonych w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 10 z 1931 r., poz. 120[1]).

Podsekretarz Stanu (—) *K. Pieracki.*

Zarządzenie Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 18-go października 1932 r. Nr. O. 16192/32.

Kuratorjum zwraca uwagę na termin (30 października 1932 r.) przedłożenia planów finansowo-gospodarczych na rok szkolny 1932/33, który należy bezwzględnie dotrzymać.

Równocześnie Kuratorjum upoważnia Dyrekcje do pobierania opłat szkolnych w trzech ratach w każdem półroczu. Ulgę tę należy jednak stosować w bardzo wyjątkowych wypadkach i to na skutek prośby rodziców względnie opiekunów uczniów.

Wreszcie Kuratorjum podkreśla, że zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa w punkcie 4-ym okólnika należy sumy niedotyczące taksy administracyjnej lokować na rachunku bieżącym typu „B" w kasach urzędów skarbowych (we Lwowie — w Izbie Skarbowej I.). Dotacje z funduszu specjalnego „Taksa administracyjna" na opędzenie wydatków zakładu Ku-

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1931 r., str. 681.

ratorjum przekazywać będzie na rachunki czekowe P. K. O. Dotacje te należy księgować w dzienniku kasowym. Natomiast dotacje z kredytów budżetowych przekazywane będą gotówką do rąk dyrekcji zakładu zapomocą czeków Banku Polskiego lub przekazów P. K. O. Dotacyj takich nie należy księgować w dzienniku kasowym, lecz bezzwłocznie wydatkować, a kwity przedkładać Kuratorjum. Zasiłki dla przewodniczących komisyj egzaminacyjnych nauczycieli szkół powszechnych przekazywane będą na rachunki bieżące typu „B". Zasiłki te należy księgować tylko w księdze rachunku bieżącego. W szkołach zawodowych na rachunku bieżącym typu „B" należy lokować sumy dotyczące funduszu obrotowego, należności za dostarczone przez szkoły wyroby, kaucje i t. p. Sumy te należy księgować tylko w księdze rachunku bieżącego.

Wobec powyższego zechcą Dyrekcje zakładów, które zlikwidowały rachunki bieżące typu „B", a którym rachunki te będą potrzebne do lokowania sum wyżej podanych, otworzyć je ponownie w kasach urzędów skarbowych (w Izbie Skarbowej I. we Lwowie).

O ponownem otwarciu rachunków należy zawiadomić Kuratorjum.

P. o. Naczelnika Wydziału: *L. Jus.*

4.

Koszta podróży służbowych, delegacyj i przeniesień.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 651) [1].

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461, ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 20 stycznia 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54, z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r., z dnia 10 kwietnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291, z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437, z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dnia 2 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658, z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707, z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461, z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister Skarbu: (—) *Jan Piłsudski.*

---

[1]) Ogłoszone również w Monitorze Polskim Nr. 193, z dnia 24 sierpnia 1932 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1932 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924 (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem: 1) diety oraz 2) zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem: 1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz 2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3. Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł;

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112. 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy II	. . . . .	zł 30.—
„ „ III i IV	. . . .	„ 25.—
„ „ V	. . . . .	„ 20.—
„ „ VI	. . . .	„ 15.—
„ „ VII	. . . .	„ 12.—
„ „ VIII	. . . .	„ 10.50
„ „ IX	. . . .	„ 9.50
„ „ X—XII	. . .	„ 8.50
„ „ XIII—XVI	. . .	„ 6.—

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy C i D	. . . .	zł 25.—
„ „ B	. . . . .	„ 20.—
„ „ A	. . . . .	„ 15.—

4) dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów	. .	zł 2.50
b) st. szeregowców i szeregowców	. .	„ 2.—

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem a nie należącym do tych formacyj, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych, pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4. W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla niepobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30%, dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej, niż pół roku, wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5. Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej, niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej, niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej, niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7. Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8. Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10. Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I—V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto

bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armji obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI—IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X—XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pospiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pospiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pospiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pospiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej, niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11. Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających conajmniej 6 dni;

b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile do spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12. Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy kwota zapłacona odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę, względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę, względnie samochód na 2 osoby, względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. d.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych, sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14. Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką, względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu, względnie od mieszkania wynosi więcej, jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje

tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, przyznaje się za każdy dojazd, względnie odjazd, ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia	I—IV oraz D i C	. .	zł 2.—
„ „	V—IX oraz B i A	. .	„ 1.50
„ „	X—XVI	. . .	„ 0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym, oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu, względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16. W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości, położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania), uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca sie koszty przejazdu według zasad, ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejcowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18. Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat, względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć conajmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich rodków komunikacyjnych, które, nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19. W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości, przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 60% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60% dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pospiesznych lub przyspieszonych, względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość, określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni, liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji,

przedstawienie do władzy II. instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet. Postanowienie powyższe stosuje się również do należytości z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22. W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 2 punkt II. niniejszego rozporządzenia.

§ 24. Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami przyznaje się dodatek do diet w wysokości: generałom 25%, pułkownikom 35%, podpułkownikom i majorom 45%.

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26. Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19, rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16-go lipca 1924 r. i z dnia 28-go stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 roku Nr. 10. poz. 78).

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 114 z dnia 7 lipca 1932 (I. R. 6280/32), wyjaśniający rozporządzenie o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia.

Nr. O. 1121/32. Ministerstwo przesyła do wiadomości i stosowania pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 7-go czerwca 1932 r. Nr. D. III. 6789/1/32, zawierające wyjaśnienia do §§ 10, 15, 17 i 18 (ustęp trzeci) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Za Naczelnika Wydziału: (—) *F. Borowiecki.* Radca Minist.

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1932 r. L. D. III. 6789/I/32.

Wskutek wątpliwości podniesionych przez niektóre władze państwowe w sprawie przepisów o należnościach za podróże służbowe, Ministerstwo Skarbu za zasadzie § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych wyjaśnia, co następuje:

Do § 10 rozporządzenia. Zapatrywanie, że funkcjonarjuszowi należy się kwota odpowiadająca cenie biletu klasy, przyznanej mu w rozporządzeniu, niezależnie od okoliczności, czy faktycznie użył tej lub niższej klasy, nie znajduje uzasadnienia w postanowieniu § 10. Paragraf ten bowiem wyraźnie używa wyrażenia „zwrot", które pod względem gramatycznym oznacza — jak to zaznaczył Najwyższy Trybunał Administracyjny w motywach wyroku z dnia 29-go maja 1928 r. L. Rej. 2701/27 — wypłacenie kwoty faktycznie wydatkowanej" (wyrok ten był podany do ogólnej wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 30-go lipca 1928 r. L. D. III. 2190/1).

Użycie tego wyrażenia w omawianym paragrafie nie jest przypadkowe. Powtarza się ono konsekwentnie we wszystkich paragrafach, mówiących o kosztach przejazdu, począwszy od § 2, wyliczającego rodzaje przysługujących należności. Gdyby intencją rozporządzenia było traktowanie ceny biletu jako ryczałtu na koszta przejazdu koleją, niezależnie od faktu przejazdu tą lub niższą klasą, to niezawodnie znalazłaby ona swój wyraz, jak to się stało np. w §§ 9 i 15, gdzie chodzi o ryczałt na koszta dojazdu z miasta do dworca lub w § 19, gdzie chodzi o ryczałt na koszta przesiedlenia.

Z powyższego wynika, że zwrot kosztów przejazdu koleją lub statkiem nie jest unormowany ryczałtem, lecz w ten sposób, że funkcjonarjusz państwowy ma prawo używania tej klasy pociągu lub statku, którą mu przepis ze względów publiczno - prawnych przyznaje, oraz, że użycie niższej klasy od przyznanej nie daje prawa do żądania od Skarbu Państwa różnicy ceny biletu.

W tym stanie rzeczy, gdy więc zostanie stwierdzone, że funkcjonarjusz, mający np. prawo użycia na koszt Skarbu Państwa I. klasy, użył faktycznie niższej klasy, lub że nie mógł użyć I. klasy, ponieważ na danej linji kolejowej nie kursują wagony I. kl., należy zwracać cenę biletu faktycznie użytej klasy.

Do § 15 rozporządzenia. 1) Ryczałt na koszt dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, należy przyznawać tylko wówczas, gdy daną miejscowością jest miasto, a nie wieś. Paragraf 15, normujący omawiany ryczałt, wyraźnie zaznacza w ustępie pierwszym, że ryczałt przyznaje się na koszta dojazdu z miasta do dworca... wobec czego przez wyraz „miejscowość“, użyty w ustępie trzecim, należy rozumieć także tylko miasto, a nie wieś.

2) Omawiany ryczałt ma swój cel wyraźnie określony w podanym przepisie, mianowicie: pokrycie kosztów dojazdu z miasta do dworca kolejowego... względnie z dworca kolejowego... do miasta. O ile zatem funkcjonarjusz jedzie koleją, celem odbycia na dworcu kolejowym w danej miejscowości czynności komisyjnej (np. urzędnik Dyrekcji Poczt i Telegrafów, celem kontroli pocztowego urzędu dworcowego) lub celem pełnienia czynności komisyjnej w czasie trwania jazdy koleją (np. żandarm, celem kontroli ruchu osobowego na danej linji kolejowej, funkcjonarjusz celny, celem konwojowania towaru do danej stacji kolejowej) i nie ma potrzeby udawania się z dworca kolejowego do miasta (np. na nocleg do hotelu) — nie należy przyznawać w takich i tym podobnych wypadkach ryczałtu na dojazdy w danej miejscowości.

Do § 17 rozporządzenia. Przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które — jak to wyraźnie zaznaczono w przepisie — najpierw są delegowane do danej miejscowości, a następnie do tej miejscowości przeniesione. Przepis ten nie może zatem mieć odpowiedniego zastosowania do funkcjonarjuszów, którzy tym warunkom nie odpowiadają, t. j. do funkcjonarjuszów, których przeniesienie do nowej miejscowości odbywa się wprost bez uprzedniej delegacji do tej miejscowości.

Do § 10 ustęp trzeci rozprządzenia. Przedstawienie przez funkcjonarjusza zaświadczenia urzędu gminnego (magistratu), że w danej miejscowości niema hotelu, pensjonatu lub domu noclegowego, nie jest wystarczające, gdyż w myśl powyższego przepisu funkcjonarjusz, wyjeżdżający na nocleg do innej miejscowości, winien swój wyjazd uzasadnić zaświadczeniem urzędu gminnego (magistratu) stwierdzającem, że w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu.

(—) *Starzyński*. Podsekretarz Stanu.

5.

Postępowanie w sprawach zwrotu nadpłaconego uposażenia.

Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 140 z dnia 28 września 1932 r. (BP. 13795/32).

Nr. B. P. 26666/32. Celem ujednostajnienia postępowania w przypadkach ujawnienia nadpłaty uposażenia służbowego podległym mi funkcjonarjuszom państwowym w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządzam co następuje:

W razie ujawnienia nadpłaty uposażenia służbowego należy bezzwłocznie dokonać obliczenia nadpłaconej kwoty i przy uwzględnieniu postanowień art. 47—49 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164 z r. 1922), względnie analogicznych postanowień innych ustaw i rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, gdy funkcjonarjusz, któremu dane kwoty nadpłacono,

a) pozostaje w służbie czynnej — przypisać ustaloną kwotę nadpłaty do zwrotu w odpowiednich ratach miesięcznych z zastosowaniem postanowień okólnika z dnia 15-go września 1931 r. Nr. BP. 7489/31 [1]) uzupełnionego okólnikiem Nr. 10 z dnia 19-go stycznia 1932 roku Nr. BP. 991/32 [2]) z bieżącego uposażenia;

b) został w międzyczasie przeniesiony w stan spoczynku — zwrócić się do właściwej izby skarbowej o dokonanie potrąceń z uposażenia emerytalnego.

O wydanych zarządzeniach należy powiadomić interesowanego za dowodem doręczenia przy pouczeniu go równocześnie o środkach prawnych.

W wypadku ujawnienia nadpłaty uposażenia funkcjonarjuszowi, który nie pozostaje już w owej chwili w służbie państwowej, należy zwrócić się do niego z żądaniem zwrotu należności Skarbu Państwa, w razie odmowy dochodzić dłużnej kwoty w drodze procesu cywilnego.

Niezależnie od powyższych zarządzeń w każdym wypadku ujawnienia nadpłaty uposażenia należy poczynić kroki, zmierzające do zabezpieczenia wierzytelności Skarbu Państwa na wypadek, gdyby jej nie można było wyegzekwować od właściwego dłużnika.

W tym celu należy pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej osoby, które przez mylne określenie uposażenia spowodowały nadpłatę, względnie za wymiar uposażenia były odpowiedzialne, a wskutek braku nadzoru naraziły Skarb Państwa na straty. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej, stwierdzające winę po stronie tych osób, będzie dla władzy tytułem do dochodzenia na nich pretensji Skarbu Państwa.

Dopiero, gdy wskazane wyżej środki nie doprowadzą do zaspokojenia wierzytelności Skarbu Państwa, właściwa władza będzie ją mogła umorzyć pod warunkami określonemi w okólniku Ministerstwa z dnia 12-go lipca 1930 r. Nr. I. Prez. 4780/30 [3]).

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia i wyjaśnienia Ministerstwa w przedmiocie objętym niniejszym okólnikiem.

Minister: (—) *J. Jędrzejewicz.*

6.

Zajęcia uboczne nauczycieli.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 411 z dnia 11 października 1932 r. (O. 16136/32) do dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych oraz rad szkolnych powiatowych (miejskiej we Lwowie).

Nawiązując do rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 3-go stycznia 1925 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 124 [4]) i okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 21-go listopada 1927 r. Nr. II. 15754/27 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 17 [5]), Kuratorjum przypomina, że o każdem zajęciu ubocznem, przynoszącem korzyść materjalną, winien

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1931 r., str. 618.
[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 137.
[3]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1930 r., str. 454.
[4]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1925 r., str. 365.

nauczyciel donosić na piśmie w drodze służbowej swej władzy przełożonej, wskazując charakter zajęcia i ilość godzin. Kontynuowanie tych zajęć zależne jest od zezwolenia władzy. Niestosowanie się do powyższego zarządzenia pociągnie za sobą następstwa, przewidziane w ustawie z dnia 1-go lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3-go lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 462).

Nadto zarządza Kuratorjum, aby nauczyciele powołani do przeprowadzenia egzaminów w charakterze członków komisyj egzaminacyjnych składali na ręce swych bezpośrednich przełożonych oświadczenia na piśmie stwierdzające, że żaden z kandydatów przystępujących do egzaminu nie pobierał od nich nauki prywatnej ani indywidualnie ani na kursach zbiorowych. Informacyj w sprawie egzaminów a także we wszelkich sprawach uczniowskich mogą dyrekcje i nauczyciele udzielać wyłącznie rodzicom i prawnym opiekunom uczniów względnie kandydatów zgłaszających się do egzaminów. Inne osoby interwenjujące w tych sprawach należy usuwać z terenu szkoły.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

7.

Kwalifikacje zawodowe do nauczania religji mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 758).

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26-go września 1922 r. dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 92, poz. 864), zmienionej ustawą z dnia 5-go listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 823), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 16-go listopada 1926 r. w sprawie kwalifikacyj zawodowych do nauczania religji mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 715[1]) zmienionem rozporządzeniem z dnia 15-go kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 299[2]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 wyrazy: „roku szkolnego 1930/31“ zastępuje się wyrazami: „roku szkolnego 1932/33“;

2) w § 7 wyrazy: „przed końcem roku szkolnego 1930/31“ zastępuje się wyrazami: „przed końcem roku szkolnego 1932/33“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *J. Jędrzejewicz.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1926 r., str. 564.

[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1929r., str. 359.

8.

Egzamin na nauczycieli szkół średnich.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 147 z dnia 4 października 1932 r. (II. S. 8786/32).

Końcowy termin dopuszczania kandydatów do egzaminu naukowego lub pedagogicznego według rozporządzenia z dnia 29-go stycznia 1923 r., oznaczony w okólniku Nr. 29 z dnia 5-go marca 1932 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 6 z 1932 [1]) na koniec czerwca 1932 r., ustala się na dzień 1-go marca 1933 roku.

Podsekretarz Stanu (—) *K. Pieracki.*

9.

Obchody organizacyj społeczno humanitarnych w szkołach.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 136 z dnia 25 sierpnia 1932 r. (Nr. I. Pol. 2570/32)

Nr. O. 17455/32. Ze względu na znaczną liczbę organizacyj społecznych, zwracających się do szkół o pomoc przy obchodach propagandowych, oznajmiam, że obchody te w szkołach powinny się zasadniczo ograniczać do krótkich pouczeń w czasie zajęć szkolnych lub do samorzutnie przez młodzież organizowanych uroczystości w czasie pozaszkolnym. Przerywanie dla tych celów normalnej nauki poza wypadkami, wskazanemi specjalnemi zarządzeniami Ministerstwa, jest niedopuszczalne.

Podsekretarz Stanu (—) *K. Pieracki.*

10.

Kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 774).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17-go marca 1932 roku o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych państwowych, publicznych i prywatnych mogą być dopuszczone tylko te osoby, które posiadają kwalifikacje zawodowe nauczycielskie lub instruktorskie, przewidziane niniejszem rozporządzeniem.

Art. 2. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie i instruktorskie, przewidziane niniejszem rozporządzeniem, stanowią zarazem kwalifikacje zawodowe, wymagane do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej.

Art. 3. Przedmioty nauczania w szkołach zawodowych dzielą się na:

1. przedmioty zawodowe,
2. przedmioty pomocnicze,
   a) ściśle związane z zawodem,

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 203.

b) niezwiązane bezpośrednio z zawodem,

3. praktyczną naukę zawodu.

Art. 4. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa, do której z grup, wyszczególnionych w art. 3, należą dane przedmioty nauczania w poszczególnych szkołach.

I. Szkoły zawodowe typu zasadniczego oraz dokształcające.

A. Nauczyciele.

Przedmioty zawodowe.

Art. 5. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych w szkołach zawodowych stopnia licealnego i gimnazjalnego posiada osoba, która: a) uzyskała dyplom odpowiedniej szkoły wyższej, lub świadectwo uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła po uzyskaniu dyplomu (świadectwa) odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską; Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za odpowiednią również praktykę zawodową nienauczycielską, odbytą przed uzyskaniem dyplomu (świadectwa); c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych, dla których niema odpowiednika w szkołach wyższych, ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych w szkołach zawodowych stopnia niższego i w szkołach zawodowych dokształcających posiada oprócz osób, wymienionych w art. 5, osoba, która: a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej stopnia licealnego lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską; c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Feligijnych i Oświecenia Publicznego.

Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych, dla których niema odpowiednika w szkołach stopnia licealnego, ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Przedmioty pomocnicze, ściśle związane z zawodem.

Art. 7. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów pomocniczych, ściśle związanych z zawodem w szkołach stopnia licealnego i gimnazjalnego, posiada:

1) osoba, która: a) uzyskała dyplom odpowiedniej szkoły wyższej lub świadectwo uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską w przypadkach, gdy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna to za wymagane;

c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

2) osoba, która: a) posiada kwalifikacje zawodowe do nauczania tych przedmiotów w szkołach ogólnokształcących odpowiedniego stopnia; b) uzyskała świadectwo ukończenia kursów specjalnych, wprowadzających w zagadnienia szkolnictwa zawodowego

Art. 8. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów pomocniczych ściśle związanych z zawodem w szkołach zawodowych stopnia niższego oraz w szkołach zawodowych dokształcających posiada, oprócz osób wymienionych w art. 7,

1) osoba, która: a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej stopnia licealnego lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską w przypadkach, gdy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna to za wymagane; c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

2) osoba, która: a) posiada kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach powszechnych; b) uzyskała świadectwo ukończenia kursów specjalnych, wprowadzających w zagadnienia szkolnictwa zawodowego.

Przedmioty pomocnicze niezwiązane bezpośrednio z zawodem.

Art. 9. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów pomocniczych, niezwiązanych bezpośrednio z zawodem w szkołach zawodowych stopnia licealnego i gimnazjalnego, posiada osoba, która: a) posiada kwalifikacje zawodowe do nauczania tych przedmiotów w szkołach ogólnokształcących odpowiedniego stopnia; b) uzyskała świadectwo ukończenia kursów specjalnych, wprowadzających w zagadnienia szkolnictwa zawodowego.

Art. 10. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów pomocniczych, niezwiązanych bezpośrednio z zawodem w szkołach zawodowych stopnia niższego oraz w szkołach zawodowych dokształcających, posiada oprócz osób, wymienionych w art. 9, osoba, która: a) posiada kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach powszechnych; b) uzyskała świadectwo ukończenia kursów specjalnych wprowadzających w zagadnienia szkolnictwa zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu.

Art. 11. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do praktycznego nauczania zawodu w szkołach zawodowych typu zasadniczego oraz dokształcających ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

B. Instruktorzy.

Art. 12. Kwalifikacje zawodowe instruktorskie do praktycznego nauczania zawodu w szkołach zawodowych typu zasadniczego oraz dokształcających posiada:

1) osoba, która: a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej stopnia gimnazjalnego lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła po uzyskaniu świadectwa odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską; c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

2) osoba, która: a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły mistrzów, szkoły nadzorców lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną dla celów kwalifikacyjnych; b) odbyła odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską; c) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych oraz odbyła praktykę pedagogiczną na zasadach ustalonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

II. Szkoły mistrzów, nadzorców, przysposobienia zawodowego oraz kursy zawodowe.

Art. 13. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie i instruktorskie do nauczania w szkołach mistrzów, nadzorców, przysposobienia zawodowego oraz kursach zawodowych ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

III. Postanowienia ogólne.

Art. 14. Za dyplomy (świadectwa), o których mowa w art. 5—10 i 12 rozporządzenia niniejszego uważa się dyplomy (świadectwa) szkół (kursów) państwowych.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za równoważne dyplomy (świadectwa) innych szkół (kursów), nie wyłączając szkół zagranicznych.

Art. 15. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać kwalifikacje zawodowe nauczycielskie (instruktorskie), lub czasowo zezwolić na nauczanie osobom, nie posiadającym warunków, przewidzianych rozporządzeniem niniejszem, jeżeli wyróżniają się bądź długoletnią pracą nauczycielską, bądź też odpowiednią praktyką zawodową.

W przypadkach tych Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uzależnić przyznanie kwalifikacyj względnie zezwolenie na nauczanie od ukończenia odpowiednich kursów.

Art. 16. Posiadanie względnie przyznanie kwalifikacyj zawodowych nauczycielskich (instruktorskich) stwierdza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub wyznaczona przez niego władza szkolna przez wydanie dyplomu, w którym wskazane będą przedmioty oraz szkoły objęte kwalifikacją.

Art. 17. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala, które szkoły (kursy) są odpowiednie w rozumieniu art. 5 lit. a), 6 lit. a), 7 pkt. 1 lit. a), 8 pkt. 1 lit. a), 12 pkt. 1 lit. a), pkt. 2 lit. a) i 15.

Do uznawania praktyki zawodowej nienauczycielskiej za odpowiednią w rozumieniu art. 5 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 pkt. 1 lit. b), art. 8 pkt. 1 lit. b)

i art. 12 pkt. 1 lit. b) oraz pkt. 2 lit. b) właściwy jest Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub wyznaczona przez niego władza szkolna.

IV. Postanowienia przejściowe.

Art. 18. Osoby, które na mocy postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271) uzyskały do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia kwalifikacje zawodowe nauczycielskie lub instruktorskie, zachowują swe kwalifikacje w stosunku do szkół i przedmiotów, które oznaczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; do czasu zaś tego oznaczenia zachowują one swe dotychczasowe kwalifikacje.

Art. 19. Do czasu wprowadzenia w stosunku do szkół (kursów) zawodowych zasad organizacji szkolnictwa, ustalonych w ustawie z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa do jakiego typu dotychczasowych szkół (kursów) zawodowych przydatne są kwalifikacje, ustalone w niniejszem rozporządzeniu.

Art. 20. Niezależnie od przypadków, przewidzianych w art. 15, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub wyznaczona przez niego władza szkolna może czynnym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nauczycielom (instruktorom), nie posiadającym kwalifikacyj zawodowych, zezwolić na nauczanie do czasu wprowadzenia w stosunku do szkół (kursów) zawodowych zasad organizacji szkolnictwa, ustalonych w ustawie z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa.

V. Postanowienia końcowe.

Art. 21. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor;* Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki;* Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski;* Minister Spraw Wojskowych: *Józef Piłsudski;* Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki;* Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski;* Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz;* Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz;* Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki;* Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz;* Minister Opieki Społecznej: *Hubicki;* Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner.*

Organizacja szkół.

P. Kurator O. S. Lw. udzielił:

1) rozporządzeniem z dnia 6 października 1932 r. Nr. III. 12837/32 p. Teodorze Suknowiczównie w Przemyślu zezwolenia na otwarcie i prowadzenie w Przemyślu, przy ul. Słowackiego Nr. domu 42, prywatnych kursów krawieckich pod nazwą: Kurs Krawiecki Teodory Suknowicz, mistrzyni krawieckiej w Przemyślu.

2) rozporządzeniem z dnia 25 października 1932 r. Nr. III. 17307/32 p. dr. Zyszy Bassowi, emer. profesorowi gimnazjalnemu we Lwowie (ul. Łyczakowska 165) zezwolenia na otwarcie i prowadzenie we Lwowie, przy ulicy Akademickiej Nr. domu 10, prywatnych kursów pod nazwą: Uczelnia Języków Nowożytnych „Linqua“ D-ra Zyszy Bassa we Lwowie.

Ruch służbowy.

Kuratorjum O. S. Lw.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 9 września 1932 r. Nr. BP. 13242/32 zwolnił **p. Stanisława Dworskiego** p. o. okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw. we Lwowie, z obowiązków okręgowego wizytatora szkół a zarazem powierzył mu pełnienie obowiązków naczelnika wydziału szkolnictwa powszechnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 27 września 1932 r. Nr. BP. 14840/32 przeniósł **wiz. p. Teofila Kozłowskiego,** prowizorycznego okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw. p. o. naczelnika wydziału do Zarządu Centralnego Ministerstwa W. R. i O. P.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 5 września 1932 r. Nr. BP. 12288/32 przeniósł **p. Stanisława Pająka,** pozostającego w stanie nieczynnym wizytatora okręgowego w Kuratorjum O. S. Lw., w stan spoczynku.

Pan Minister Skarbu rozporządzeniem z dnia 6 października 1932 r. Nr. B. P. 8634/32 zamianował:

1) p. Jana Baszczaka, sekretarza w X. st. sł. w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, sekretarzem w X. st. sł. w Wydziale VI Izby Skarbowej I we Lwowie;

2) p. Mieczysława Józefa Borkowskiego, prowizorycznego urzędnika w XI. st. sł. w Kuratorjum O. S. Lw. we Lwowie, urzędnikiem w XI. st. sł. w Wydziale VI Izby Skarbowej I we Lwowie;

3) p. Stefanję Klukównę, praktykanta w Kuratorjum O. S. Lw. we Lwowie, w Wydziale VI Izby Skarbowej I we Lwowie.

P. Kurator O. S. Lw. zamianował:

1) rozporządzeniem z dnia 18-go października 1932 r. Nr. B. P. 27269/32 p. Witolda Streéra, prowizorycznego urzędnika w XII. st. sł., prowizorycznym urzędnikiem w XI. st. sł. Kuratorjum O. S. Lw.;

2) rozporządzeniem z dnia 18-go października 1932 r. Nr. B. P. 27268/32 p. Antoniego Michalskiego, praktykanta w XII. st. sł., prowizorycznym urzędnikiem w XI. st. sł. w Kuratorjum O. S. Lw.;

3) rozporządzeniem z dnia 18-go października 1932 r., Nr. B. P. 27271/32 p. Jana Kaplińskiego, prowizorycznego urzędnika w XI. st. sł., prowizorycznym urzędnikiem w X. st. sł. w Kuratorjum O. S. Lw.;

4) rozporządzeniem z dnia 18-go października 1932 r. Nr. B. P. 27270/32 p. Zbigniewa Kornaszewskiego, prowizorycznego urzędnika w XI. st. sł., prowizorycznym urzędnikiem w X. st. sł. w Kuratorjum O. S. Lw.;

5) rozporządzeniem z dnia 18-go października 1932 r., Nr. B. P. 27272/32 p. Władysława Petrykę, praktykanta w XI. st. sł., prowizorycznym urzędnikiem w X. st. sł. w Kuratorjum O. S. Lw.

Inspektoraty.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 10-go października 1932 r. Nr. B. P. 14583/32 zamianował p. **Michała Kulczyckiego,** zastępcę inspektora szkolnego pow. lwowskiego we Lwowie, inspektorem szkolnym w Gródku Jagiellońskim.

Szkoły średnie ogólno - kształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowe i powszechne.

Mianowani:

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 12-go października 1932 r. Nr. B. P. 14033/32 zamianował p. **Romana Janickiego,** nauczyciela i p. o. dyrektora państwowego gimnazjum im. Hetmana Jana Tarnowskiego w Tarnobrzegu, dyrektorem gimnazjum im. hetm. Jana Tarnowskiego w Tarnobrzegu.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 28-go września 1932 r. Nr. B. P. 13911/32 zamianował p. **dra Adama Heilperna,** profesora i p. o. dyrektora II. państwowego gimnazjum męskiego w Tarnopolu, dyrektorem II. gimnazjum męskiego w Tarnopolu;

Chyba Czesław, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Miłoszowicach (Lwów);

S. Durdyłówna Magdalena, kierowniczką 3-klasowej szkoły w Wiśniowczyku (Podhajce);

Fedunków Eljasz, kierownikiem 3-klasowej szkoły w Szwejkowie (Podhajce); Fudali Józef instruktorem szkoły koszykarskiej w Rudniku nad Sanem;

Hodoly Czesław, kierownikiem 7-klasowej szkoły w Uściu Zielonem (Buczacz);

Kuźmak Jan, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Synowódzku Niżnem (Stryj);

Łotocki Stanisław, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Nowosiółce (Podhajce);

Mandziak Antoni, kierownikiem 3-klasowej szkoły w Dobrzanach (Stryj);

Obmiński Leon, kierownikiem 7-klasowej szkoły męskiej w Trembowli; Orlicz Stefan, kierownikiem 3-klasowej szkoły w Dylągówce (Rzeszów);

Puder Antoni, kierownikiem 6-klasowej szkoły w Laszkach (Jarosław);

Soboltówna Wanda, nauczycielką seminarjum ochroniarskiego we Lwowie; Szczepański Juljan, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Gniłowodach (Podhajce);

Zarugiewicz Grzegorz, instruktorem winnictwa szkoły rolniczej w Zaleszczykach; Zieglerówna Anna, kierowniczką 2-klasowej szkoły w Dmytrowicach (Lwów).

P r z e n i e s i e n i.

Baranówna Karolina, nauczycielka 5-klasowej szkoły im. Wł. Jagiełły w Niechobrzu (Rzeszów), do 5-klasowej szkoły w Połomji (Rzeszów); Bończukowa Domicela, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Potutorach (Brzeżany), do 2-klasowej szkoły w Rohaczynie Wsi (Brzeżany); Brzostowiczowa Wanda, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Krasiczynie (Przemyśl), do 3-klasowej szkoły w Buszkowicach (Przemyśl);

Chmurowa Stefanja, nauczycielka 5-klasowej szkoły w Łyścu Starym (Stanisławów), do 3-klasowej szkoły w Bratkowicach (Stanisławów); Czoperówna Janina, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Dytkowcach (Brody), do 2-klasowej szkoły w Szyszkowcach (Brody);

Dmytrasiewicz Stefanja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Buszkowicach (Przemyśl), do 1-klasowej szkoły w Walawie (Przemyśl); Dolman Janina, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Tyśmienicy (Tłumacz), do 7-klasowej szkoły w Niżniowie (Tłumacz); Dubasowa Janina, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Jazłowcu (Buczacz), do 5-klasowej szkoły w Wiktorowie (Stanisławów);

Eberlówna Anna, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Lubieniu Wielkim (Gródek Jag.), do 7-klasowej szkoły żeńskiej im. Issakowicza Nr. 21 we Lwowie;

Filipowski Juljan, nauczyciel 3-klasowej szkoły w Daszawie (Stryj), do 1-klasowej szkoły w Rykowie (Stryj);

Graffowa Neonila, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Pietruszej Woli (Krosno), do 1-klasowej szkoły w Pietruszej Woli - Zawadzie (Krosno);

Heil Rudolf, nauczyciel 6-klasowej szkoły w Kosinie (Łańcut), do 6-klasowej szkoły w Wysokiej (Łańcut); Hoszekowa Marja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Zalesiu (Przemyśl), do 4-klasowej szkoły w Krasiczynie (Przemyśl);

Jawornicki Władysław, kierownik 7-klasowej szkoły w Skolem, do 7-klasowej szkoły w Brzozdowcach (Bóbrka); Juszczakowa Rozalja, nauczycielka szkoły w Niżu. Mościce D. II. (Brześć nad Bugiem), do 7-klasowej szkoły im. J. Słowackiego Nr. 47 we Lwowie;

Kłaczyńska Marja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Błyszczywodach (Żółkiew), do 1-klasowej szkoły w Tołmaczu (Żółkiew); Koszulińska Paulina, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Kimirzu (Przemyślany), do 7-klasowej szkoły w Czernicy (Żydaczów), Kowalska Marja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Nocówce (Rzeszów), do 4-klasowej szkoły w Krasnem (Rzeszów); Kozłowska Janina, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Horpinie (Kamionka Str.), do 5-klasowej szkoły w Batiatyczach (Kamionka Str.); Kirschner Kamil, nauczyciel 5-klasowej szkoły w Gajach (Lwów), do 2-klasowej szkoły w Piaskach (Lwów); Krotkiewska Irena, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Palikrowach (Brody), do 7-klasowej szkoły żeń. w Skałacie;

Legocka Izydora, nauczycielka 6-klasowej szkoły żeńskiej w Grzymałowie (Skałat), do 7-klasowej szkoły żeńskiej w Skałacie; Lewowicka Zuzanna, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Toustobabach (Podhajce), do 2-klasowej szkoły w Filipkowcach (Borszczów); Limanowska Jadwiga, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Jedliczu (Krosno), do 7-klasowej szkoły w Korczynie (Krosno);

Łotocka Stefanja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Burkanowie (Podhajce), do 3-klasowej szkoły w Bożykowie (Podhajce); Łuszczowa Zofja, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Frysztaku (Krosno), do 7-klasowej szkoły w Strzyżowie (Rzeszów);

Ks. Mazierski Roman, nauczyciel religji rzym. kat. I. gimn. w Stryju, do seminarjum I. żeńskiego we Lwowie;

Niemcówna Władysława, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Konotopach (Sokal), do 7-klasowej szkoły żeńskiej im. M. Konopnickiej w Sokalu; Nowicki Józef, kierownik 5-klasowej szkoły w Białem (Przemyślany), do 6-klasowej szkoły w Białem (Przemyślany);

Obmińska Marcela, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Mazurówce (Żydaczów), do 3-klasowej szkoły w Baliczach (Żydaczów); Ks. Opaliński Walenty, nauczyciel religji rzym. kat. 7-klasowej szkoły męskiej im. św. Alojzego w Stanisławowie, do 7-klasowej szkoły im. św. Józefa w Stanisławowie; Ostrowska Marja, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Kulikowie (Żółkiew), do 7-klasowej szkoły żeńskiej im. Staszica we Lwowie;

Paraniak Henryk, nauczyciel 7-klasowej szkoły im. ks. Piotra Skargi w Jarosławiu, do 7-klasowej szkoły męskiej im. St. Konarskiego w Jarosławiu; Preisnerówna Wanda, nauczycielka 7-klasowej szkoły męskiej w Rudkach, do 7-klasowej szkoły w Kulczycach Szlacheckich (Sambor);

Rupper Władysław, nauczyciel 1-klasowej szkoły w Ożańsku (Jarosław), do 3-klasowej szkoły w Pełkiniach (Jarosław); Rzeszutkowa Eugenja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Bożykowie (Podhajce), do 1-klasowej szkoły w Wołoszczyźnie (Podhajce);

Stefankiewicz Wojciech, nauczyciel III. gimnazjum we Lwowie, do I. seminarjum im. A. Asnyka we Lwowie; Sydor Józef, kierownik 2-klasowej szkoły w Mołodyńczu (Bóbrka), do 2-klasowej szkoły w Horodyszczu Cetnarowskiem (Bóbrka); Szczęścikiewicz Władysław, nauczyciel 5-klasowej szkoły w Lubli (Krosno), do 4-klasowej szkoły w Odrzykoniu (Krosno);

Tyndiukowa Julja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Cyganach (Borszczów), do 1-klasowej szkoły w Kośmierzynie (Buczacz);

Ks. Wargacki Stefan, nauczyciel religji rzym. kat. 7-klasowej szkoły męskiej w Podhajcach, do 7-klasowej szkoły w Janowie (Gródek Jag.); Wiechówna Michalina, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Rogóźnie (Łań-

cut), do 5-klasowej szkoły w Sarzynie (Łańcut); Wójcicka Marja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Berezowicy Małej (Zbaraż), do 1-klasowej szkoły w Chatkach (Tarnopol); Wojtowicz Józef, nauczyciel 7-klasowej szkoły męskiej im. A. Mickiewicza w Jarosławiu, do 7-klasowej szkoły im. Ks. Piotra Skargi w Jarosławiu;

Zielińska Bronisława, nauczycielka 5-klasowej szkoły w Łętowni (Nisko), do 7-klasowej szkoły w Nisku; Ziółkowski Władysław, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum męskiego w Samborze, do gimnazjum VII. we Lwowie; Złotnicka Marja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Czyszczeniu (Przemyśl), do 7-klasowej szkoły w Medyce (Przemyśl).

Przydzieleni:

Szpytkowski Jan, profesor gimnazjum II. im. prof. Kazimierza Morawskiego w Przemyślu ,do 7-klasowej szkoły im. Czackiego w Przemyślu.

Spensjonowani:

P. Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 2-go sierpnia 1932 r. Nr. B. P. 11592/32 przeniósł **p. Emila Zarembę,** dyrektora Państw. Seminarjum Nauczycielskiego Żeńskiego I. w Przemyślu, w stan spoczynku i wyraził mu uznanie i podziękowanie za długoletnią, sumienną i skuteczną pracę na niwie szkolnej.

Adamczyk Agnieszka, kierowniczka 7-klasowej szkoły w Radziechowie.

Czopanowska Olimpja, nauczycielka 7-klasowej szkoły im. Ks. Ostrogskiej w Jarosławiu.

Dębski Henryk, w stanie nieczynnym profesor gimnazjum w Kołomyi;Długołęcki Marceli, nauczyciel 1-klasowej szkoły w Stawkach (Skałat); Ks. Dubicki Bazyli, profesor gimnazjum w Brzeżanach; Duszykowa Franciszka, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Podhajcach Trembowla).

Fałendyszowa Teodozja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Filipkowcach (Borszczów).

Głodkiewicz Józef, kierownik 7-klasowej szkoły w Starym Samborze (Sambor); Guzkowa Eugenja, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Krasnem (Rzeszów).

Janellówna Walerja, nauczycielka b. Państwowych Kursów Nauczycielskich we Lwowie; Jurneczkowa Bronisława, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Uszkowicach (Przemyślany).

Knauerówna Fryderyka, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Mukaniu (Radziechów); Kułynycz Aleksander, kierownik 3-klasowej szkoły w Boryniczach (Bóbrka); Kutenówna Róża, nauczycielka 7-klasowej szkoły im. Reja we Lwowie.

Łucejko Jan, kierownik 2-klasowej szkoły w Futorach (Lubaczów).

Markiewicz Eleonora, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Borszczowie; Maslówna Stefanja, nauczycielka szkoły w Kozłowie (Kamionka Str.); Mucha Michał, kierownik 7-klasowej szkoły męskiej im. Konarskiego we Lwowie; Mykietczyn Jerzy, kierownik 3-klasowej szkoły w Romanówce (Trembowla).

Onuferko Piotr, kierownik 3-klasowej szkoły w Zadnieszówce (Skałat).

Postel Wanda, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Anny we Lwowie.

Rożańska Marja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Zarzeczu (Jarosław).

Sabal Jan, nauczyciel 4-klasowej szkoły w Ularzowie (Lubaczów); Sokulska Marja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Wiktorówce (Brzeżany); Stesłowiczowa Marja, kierowniczka 4-klasowej szkoły w Przysietnicy (Brzozów); Stojakowski Stanisław, nauczyciel 7-klasowej szkoły im. Adama Mickiewicza we Lwowie; Szpindurówna Stefanja, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Bóbrce.

Śmiałkowski Jan, kierownik 2-klasowej szkoły w Krzytnikach (Przemyśl).

Tarnawiecka Helena, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. Marcina we Lwowie.

Wołoszyn Piotr, kierownik 5-klasowej szkoły w Tustanowicach (Drohobycz); Wołoszynowa Marja, nauczycielka 5-klasowej szkoły w Borysławiu (Drohobycz); Wróblowa Olga, kierowniczka 2-klasowej szkoły w Kocurowie (Bóbrka); Wróblówna Marja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Ottyniowicach (Bóbrka).

Żukowa Barbara nauczycielka 1-klasowej szkoły w Pawłowej (Jarosław).

Zmarli.

Czasławski Karol, nauczyciel 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Adama Mickiewicza w Stryju, zmarł dnia 19-go października 1932 r. w 38 roku życia i 11 roku służby nauczycielskiej.

Czołowska Marja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Olesiowie (Stanisławów), zmarła dnia 18-go września 1932 r. w 28 roku życia, a 6 roku służby nauczycielskiej.

Pacankówna Bronisława, nauczycielka 1-klasowej szkoły powszechnej Nr. 2 w Budach (Rzeszów), zmarła dnia 12-go października 1932 roku, w 43 roku życia, a 18 roku służby nauczycielskiej.

Wachel Józef, nauczyciel 1-klasowej szkoły w Moderówce (Krosno), zmarł dnia 21-go września 1932 r. w 55 roku życia, a 33 roku służby nauczycielskiej.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publ. szkół powszechnych.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	Brzozów	Przysietnica	4 klas	koeduk.	—	polski	2 ubik.	1 mg	
1	Dolina	Jasieniowiec	3 „	„	—	ruski	4 „	2 mg	Konkurs 2-gi
1	Drohobycz	Borysław	5 „	„	im. Tarasa Szewczenki	„	4 „	2 mg	
2	„	Koenigsau	2 „	„	—	pol.-r.		2 mg	
3	„	Delawa	2 „	„	—	pol.-r.	—	—	Konkurs 4-ty
1	Jarosław	Morawsko	3 „	„	—	polski	3 „	200 sąż.	Konkurs 2-gi
1	Jaworów	Gnojnice	4 „	„	—	pol.-r.	3 „	1 mg	
2	„	Jaworów Nakoneczne	2 „	„	—	„	3 „	76 sążni	
3	„	Kobylnica Wołoska	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
4	„	Lubienie	3 „	„	—	„	3 „	2 „	
5	„	Mużyłowice Narodowe	2 „	„	—	„	2 „	$1^3/_4$ mg	
6	„	Załuże	2 „	„	—	„	3 „	1 mg	
1	Kolbuszowa	Ostrowy Tuszowskie	3 „	„	—	polski	4 „	0·5 ha	Konkurs 2-gi
1	Kołomyja	Bania Berezów	2 „	„	—	pol.-r.	3 „	2 mg 75 a	„
1	Lwów	Hodowica	3 „	„	—	polski	3 „	2 mg	„
2	„	Milatycze	2 „	„	—	„	3 „	1200 sąż.	Konkurs 2-gi
1	Lubaczów	Huta Różaniecka	2 „	„	—	„	3 „	—	
2	„	Ruda Różaniecka	3 „	„	—	„	3 „	—	
3	„	Młodów	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
4	„	Szczutków	3 „	„	—	pol.-r.	4 „	26 mg	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	Nadwórna	Dobrotów	2-kl.	koeduk.	—	pol.-r	—	1·1 ha	Konkurs 4-ty
2	"	Osław Biały	4 "	"	—	"	—	1·1 ha	Konkurs 3-ci
1	Podhajce	Burkanów	3 "	"	—	"	4 "	2 mg	Konkurs 2-gi
2	"	Toustobaby	3 "	"	—	polski	3 "	2 mg	"
1	Przeworsk	Siennów	4 "	"	—	"	3 "	20 a	
1	Rawa Ruska	Wasylów	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	—	
1	Rudki	Koniuszki Tul.	2 "	"	—	"	—	1 mg	
2	"	Dołobów	2 "	"	—	polski	2 "	5000 m²	
3	"	Łówczyce	2 "	"	—	pol.-r.	—	—	
1	Rzeszów	Bonarówka	2 "	"	—	ruski	3 "	—	
2	"	Błędowa-Tyczyńska	3 "	"	—	polski	3 "	—	
3	"	Borek Nowy	3 "	"	—	"	3 "	—	
4	"	Budy	3 "	"	Nr. 1	"	2 "	¼ mg	
5	"	Drabinianka	2 "	"	—	"	3 "	3624 m²	
6	"	Kąkolówka	3 "	"	—	"	3 "	—	
7	"	Kraczkowa	4 "	"	—	"	3 "	—	
8	"	Lecka	4 "	"	—	"	3 "	—	
9	"	Łukawiec Górny	2 "	"	im. kr. Jadwigi	"	2 "	—	
10	"	Wola Rafałowska	3 "	"	—	"	3 "	11703 m²	
11	"	Wola Zgłobieńska	3 "	"	—	"	3 "	2350 m²	
12	"	Wysoka	3 "	"	im. św. J. Kantego	"	4 "	5900 m²	
13	"	Wyżna	3 "	"	—	"	3 "	—	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna)	Nazwa im	Język wykładowy	Do użytku kierownika		Uwaga
			szkoły				mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	grunt o obszarze	
1	Stanisławów	Dorohów	6 kl.	koed.	—	pol.-r.	3 ubik.	2 mg	Konkurs 3-ci
2	"	Kończaki Stare	2 "	"	—	polski	2 "	—	"
3	"	Kryłos	4 "	"	—	ruski	2 "	—	
4	"	Podgrodzie	2 "	"	—	polski	—	—	"
5	"	Stanisławów	7 "	męska	im. Mickiewicza	"	—	—	Wymagany w. k. n.
6	"	Tumierz	2 "	koed.	—	pol.-r.	2 "	—	Konkurs 3-ci
7	"	Uzin	2 "	"	—	"	2 "	—	"
8	"	Wiktorów	5 "	"	—	ruski	3 "	2 mg	"
9	"	Hlebówka	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	Konkurs 2-gi
10	"	Bohorodczany Stare	5 "	"	—	pol.-r.	—	2 mg	"
11	"	Horocholina I	4 "	"	—	"	3 "	—	"
12	"	Lachowce	6 "	"	—	ruski	—	2 mg	"
13	"	Posiecz	3 "	"	—	"	—	2 mg	"
14	"	Sadzawa	4 "	"	—	"	3 "	2 mg	"
15	"	Iwanków	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	"
1	Zborów	Bohutyn	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	0·5 ha	Konkurs 3-ci
2	"	Bzowica	2 "	"	—	polski	3 "	0·5 "	Konkurs 2-gi
3	"	Gaje Roztockie	3 "	"	—	pol.-r.	3 "	56 a	Konkurs 4-ty
4	"	Jarosławice	2 "	"	—	"	3 "	1½ ha	"
5	"	Kudynowce	2 "	"	—	polski	3 "	55 a	
6	"	Milno II	2 "	"	—	"	2 "	55 a	
7	"	Meteniów	2 "	"	—	ruski	3 "	1 ha	Konkurs 2-gi
8	"	Młynowce	2 "	"	—	pol.-r.	—	0·5 ha	Konkurs 4-ty
9	"	Mszana	2 "	"	—	ruski	3 "	28 a	
10	"	Nesterowce	2 "	"	—	polski	3 "	0·5 ha	"
11	"	Nestiuki	2 "	"	—	"	3 "	52 a	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
12	Zborów	Nuszcze	2 kl.	koeduk.	—	pol.-r.	2 ubik.	0·5 ha	Konkurs 3-ci
13	„	Reniów	2 „	„	—	polski	—	¼ ha	
14	„	Zarudzie	4 „	„	—	pol.-r.	3 „	1 ha	Konkurs 4-ty
1	Żydaczów	Antoniówka	2 „	„	—	polski	—	5½ ha	
2	„	Cucułowce	2 „	„	—	„	—	40 a	
3	„	Demnia	4 „	„	—	pol-r.	3 „	101 a	
4	„	Łówczyce	3 „	„	—	„	3 „	1032 m²	
5	„	Malechów	2 „	„	—	„	3 „	57 a	
6	„	Sulatycze	2 „	„	—	„	2 „	1 h 40 a	Konkurs ponowny

Podania o posady objęte powyższym konkursem należy wnosić drogą służbową w terminie do 15-go stycznia 1933 r.

Unieważnienie konkursów.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . szkoły	Język wykładowy	Unieważnia się konkurs ogłoszony na posadę	Unieważnia się konkurs ogłoszony w Dz. Urz. Kur. O.S.L. Nr.	Uwaga
1	Rawa Ruska	Warglów	2 kl.	koed.	—	pol -r.	kierow.	8-9/32	Z powodu mylnej nazwy miejscowości

Konkursy w zakładach prywatnych.

Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie S. S. Boromeuszek w Łańcucie ogłasza konkurs na posadę **kierowniczki zakładu.**

Zgłoszenia z dokumentami i podaniem warunków przyjmuje dyrekcja tych kandydatek, które mogą się wykazać odpowiednią kwalifikacją i kilkuletnią praktyką nauczycielską w seminarjum nauczycielskiem.

Ogłoszenia.

Nadzor pedagogiczny nad szkołami powszechnemi.

Wykaz rejonów wizytatorów.

Nr. O. 16198/32. Celem wykonywania nadzoru pedagogicznego nad szkołami powszechnemi ustanawiam aż do odwołania następujący podział okręgu na rejony wizytacyjne:

Rejon wizytacyjny I. Henryk Błażewski:

1) Lwów — miasto (z wyłaczeniem szkół specjalnych), 2) Lwów — powiat, 3) Bóbrka.

Rejon wizytacyjny II. Stefan Halibej:

1) Borszczów, 2) Buczacz, 3) Czortków, 4) Kopyczyńce, 5) Skałat, 6) Tarnopol, 7) Trembowla, 8) Zaleszczyki, 9) Zbaraż, 10) Zborów, 11) Złoczów.

Rejon wizytacyjny III. Władysław Opala:

1) Dobromil, 2) Drohobycz, 3) Gródek Jagielloński, 4) Jaworów, 5) Lwów — miasto: szkoły specjalne, 6) Mościska, 7) Przemyśl, 8) Rudki, 9) Sambor, 10) Turka.

Rejon wizytacyjny IV. Edmund Pfajfer:

1) Brody, 2) Brzeżany, 3) Kamionka Strumiłłowa, 4) Lubaczów, 5) Podhajce, 6) Przemyślany, 7) Radziechów, 8) Rawa Ruska, 9) Sokal, 10) Żółkiew.

Rejon wizytacyjny V. Mieczysław Piątkowski:

1) Brzozów, 2) Jarosław, 3) Lesko, 4) Łańcut, 5) Kolbuszowa, 6) Krosno. 7) Nisko, 8) Przeworsk, 9) Rzeszów, 10) Sanok, 11) Tarnobrzeg.

Rejon wizytacyjny VI. Czesław Zając:

1) Dolina, 2) Horodenka, 3) Kałusz, 4) Kołomyja, 5) Kosów, 6) Nadwórna, 7) Rohatyn, 8) Stanisławów, 9) Stryj, 10) Śniatyn, 11) Tłumacz, 12) Żydaczów.

Referaty specjalne:

P. Błażewski Henryk. Kierownictwo Oddziału Oświaty Pozaszkolnej, nauczanie w wojsku, organizacja i życie młodzieży szkolnej, opieka nad dojeżdżającą młodzieżą.

P. Halibej Stefan. Programy szkolne, praktyka przedegzaminowa kandydatów na nauczycieli szkół średnich, sprawy Wyższego Kursu Nauczycielskiego i ewidencja nauczycieli z W. K. N.

P. Opala Władysław. Organizacja roku szkolnego, wykonywanie obowiązku szkolnego, organizacja szkół, statystyka etatów nauczycielskich, sieć szkolna, obwody bezszkolne, budowa szkół, szkoły specjalne.

P. Pfajfer Edmund. Rejonowe konferencje nauczycielskie, bibljoteki nauczycielskie, konferencje inspektorów szkolnych, kursy kierowników szkół powszechnych, środki i sposoby służące do podniesienia dydaktycznego poziomu nauki poszczególnych przedmiotów w szkole powszechnej.

P. Piątkowski Mieczysław. Komisje dla egzaminów praktycznych dla nauczycieli szkół powszechnych, komisje kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych, wychowanie przedszkolne, czytelnictwo i bibljoteki dla młodzieży szkolnej.

P. Z a j ą c C z e s ł a w. Pomoce naukowe, pracownie szkolne, instruktorowie dla szkół powszechnych, nauka gospodarstwa rolnego, ogrody szkolne.

Nadzór pedagogiczny nad szkołami zawodowemi.

Nr. III. 16063/32. W roku szkolnym 1932/33 będą mieli nadzór pedagogiczny:

1) Inż. S t e f a n F r i s c h, okręgowy wizytator szkół:
a) szkoły techniczne w Drohobyczu i Lwowie;
b) szkoły rzemieślniczo-przemysłowe w Borysławiu, Kamionce Strumiłłowej, Kołomyi (drzewna i szewcka), Krośnie, Lwowie (im. Korkisa), Rzeszowie, Stryju (państwowa i prywatna) i Tarnopolu;
c) szkoły dokształcające męskie w Chodorowie, Drohobyczu (2), Kamionce Strumiłłowej, Kołomyi (2), Korczynie, Krośnie, Lwowie (Staszica 2, Lenartowicza, Konarskiego, Sienkiewicza, Magdaleny, Hrinczenki), Sanoku, Stryju (2), Tarnopolu i Ustrzykach.

2) Inż. J ó z e f H o r n u n g, okręgowy wizytator szkół:
a) Państwowa Szkoła Budownictwa w Jarosławiu;
b) szkoły rzemieślniczo-przemysłowe w Brzeżanach, Jaworowie, Rawie Ruskiej i Stanisławowie;
c) szkoły dokształcające męskie w Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Chyrowie, Gródku Jagiellońskim, Jarosławiu (2), Jaworowie, Kałuszu, Lesku, Lwowie (św. Marcina, Kordeckiego, św. Anny, Mickiewicza), Przemyślanach, Przemyślu (4), Rawie Ruskiej, Samborze, Skolem, Stanisławowie (4), Starym Samborze, Tłumaczu i Turce n. Str.

3) H e l e n a S a l ó w n a, nauczycielka Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej, p. o. wizytatorki:
wszystkie (20) szkoły zawodowe żeńskie, żeńskie szkoły handlowe w Stanisławowie i Lwowie (M. Christof), kursy zawodowe żeńskie, żeńskie szkoły dokształcające w Borysławiu, Drohobyczu, Kołomyi, Lwowie (3), Przemyślu (2), Rzeszowie i Skolem.

4) Dr. K a r o l Z a g a j e w s k i, okręgowy wizytator szkół, zastępca naczelnika wydziału:
wszystkie (27) meskie i koedukacyjne szkoły handlowe, kursy handlowe, szkoły dokształcające handlowe w Kołomyi, Lwowie (2), Przemyślu i Stanisławowie.

5) W i t o l d B l a u t h, dyrektor szkoły rzemiosł:
a) Państwowa Szkoła Rzemiosł w Rudniku n/S.;
b) szkoły dokształcające męskie w Błażowej, Brzozowie, Dobromilu, Kolbuszowej, Leżajsku, Łańcucie, Nisku, Przeworsku, Rozwadowie, Rzeszowie, Rymanowie, Rudniku n/S., Sokołowie, Strzyżowie i Tarnobrzegu.

Szkoły powyżej nie wymienione podlegają nadzorowi zastępcy naczelnika wydziału, który może delegować do ich wizytacji dyrektorów i nauczycieli szkół zawodowych.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

Nadzór nauki religji grecko-katolickiej.

Nr. I. 16259/32. Ordynarjat Metropolitalny obrządku grecko-katolickiego we Lwowie zawiadomił pismem z dnia 10 października 1932 r. L. 11931/Szk., że poruczył Ks. D. Łopatyńskiemu, honorowemu kanonikowi kapituły metropolitalnej i emerytowanemu profesorowi religji, nadzorowanie nauki religji w szkołach powszechnych następujących powiatów: Brzeżany, Bóbrka, Brody, Dolina, Gródek Jagielloński, Kałusz, Kamionka Str., Lwów, Podhajce, Przemyślany, Radziechów, Rohatyn, Skałat, Stryj, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż, Zborów, Złoczów i Żydaczów.

Komisje egzaminacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych.

Pan Kurator O. S. Lw. zamianował na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) oraz w myśl § 3 rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 14 grudnia 1928 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 2), zawierającego przepisy o praktycznym egzaminie na nauczycieli szkół powszechnych, na resztę okresu egzaminacyjnego 1932—1934:

1) Stanisława Furmankiewicza, inspektora szkolnego we Lwowie (powiat), członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej we Lwowie, rejonu VI (Nr. I. KN. 15263/32);

2) Feliksa Koralewicza, nauczyciela szkoły ćwiczeń Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego Męskiego we Lwowie, przydzielonego do służby administracyjnej w Kuratorjum O. S. L., członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej we Lwowie, rejonu VI (L. I. K. N. 15.699/32);

3) Djonizego Leya, nauczyciela Państwowego Seminarjum Naucz. Męskiego w Krośnie, członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Krośnie, rejonu V (L. I. K. N. 15391/32);

4) Kaspra Mołczanowskiego, inspektora szkolnego w Stanisławowie, zastępcą prezesa Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Stanisławowie, rejonu X (L. I. K. N. 15263/32);

5) Józefa Wiśniaka, inspektora szkolnego w Krośnie, członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Krośnie, rejonu V (L. I. K. N. 15505/32), unieważniając równocześnie mianowanie go zastępcą prezesa tej komisji;

6) Stanisława Wysockiego, nauczyciela publ. szkół powsz., przydzielonego do szkoły ćwiczeń Państwowego Seminarjum Naucz. Męskiego we Lwowie, członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej we Lwowie, rejonu VI (L. I. K. N. 15699/32);

7) Jana Mądrego, p. o. inspektora szkolnego w Buczaczu, członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Czortkowie, rejonu II (L. I. K. N. 17290/32).

Okręgowa Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli we Lwowie.

Nr. B. P. 27832/32. Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie zarządzeniem z dnia 13 października 1932 r. Nr. Prez. 25267/32/26. R. S. delegował na przewodniczącego Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli we Lwowie p. Romana Gąsowskiego, sędziego Sądu Okręgowego we Lwowie, w miejsce dotychczasowego przewodniczącego tej Komisji p. Feliksa Orzelskiego, sędziego Sądu Okręgowego, który z dniem 1 października 1932 r. przeszedł w stan spoczynku.

Ulgi kolejowe.

Wskutek pisma Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 12 października 1932 r. Nr. I. Org. 2540/80/32 podaje się do wiadomości, że Dodatek do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 22 września 1932 r. Nr. 17, zawiera okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. O. II. 24/4 z dnia 7-go września 1932 r. w sprawie wykazu zakładów naukowych, których wychowańcom (wychowanicom) przysługują ulgi taryfowe.

Treść tego okólnika pokrywa się w głównych punktach z treścią takiego okólnika z roku ubiegłego, ogłoszonego w skrócie w Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 24.

W wykazie szkół ogłoszonym na str. 25—33 powyższego Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r. zaszły następujące zmiany:

Szkoły artystyczne.

Województwo lwowskie.

Dodano: Przemyśl. Szkoła Muzyczna J. Eustachji Petersowej.

Województwo stanisławowskie.

Dodano: Kołomyja. Filja Konserwatorjum im. Moniuszki w Stanisławowie.

Województwo tarnopolskie.

Dodano: Złoczów. Filja Instytutu Muzycznego im. Łysenki we Lwowie; Szkoła Muzyczna im. Moniuszki.

Szkoły średnie ogólnokształcące.

Dodano: Jarosław. Gimnazjum Żeńskie im. Juljusza Słowackiego T-wa Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. J. Słowackiego.

Sanok. Gimnazjum Żeńskie im. Emilji Plater T-wa Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego.

Sprostowano nazwę: Lwów. Gimnazjum Męskie Klasyczne Żyd. T. S. L. i Śr.; Gimnazjum Męskie Humanistyczne Żyd. T. S. L. i Śr.

Szkoły zawodowe.

Województwo lwowskie.

Dodano: Lwów. Szkoła Garbarsko-Białoskórnicza Patronatu Przem.

Rawa Ruska. Szkoła Krawiecka Męska T. S. L.

Skreślono: Krosno. 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa Jerzego Polańskiego.

Przemyśl. 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa L. Teichowej i E. Bienenstockowej.

Województwo tarnopolskie.

Dodano: Brody. Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego D. Loewina.

Skreślono: Tarnopol. Szkoła Zawodowa Żeńska T. S. L.

Zagrobela. Szkoła Rolnicza Męska.

Zakłady kształcenia nauczycieli.

Województwo lwowskie.

Skreślono: Cieszanów. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Koedukacyjne im. St. Sobińskiego.

Lwów. Państwowe Kursy Nauczycielskie.

Przemyśl. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Męskie Koła Stow. Chrz. Nar. Naucz. Szkół Pow.

Rudnik n. Sanem. Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie.

Dodano: Lwów. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Koedukacyjne im. Bolesława Prusa.

Sanok. Miejskie Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie.

Województwo tarnopolskie.

Skreślono: Tarnopol. Prywatne Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie Komitetu Obywatelskiego.

Szkoły dokształcające.

Województwo lwowskie.

Dodano: Błażowa, Bóbrka, Janów, Łańcut (Nr. 2 żeńska).

Skreślono: Lwów. Nr. 3 im. św. Antoniego męska; Nr. 7 im. Konopnickiej żeńska.

Sprostowano: Lwów. Nr. 18 im. Staszica, oddział budowl. męska.

Schodnica (męska), zamiast woj. stanisławowskie.

Województwo stanisławowskie.

Dodano: Kosów.

Sprostowano: Stanisławów (handlowa Nr. 5 męska).

Województwo tarnopolskie.

Dodano: Borszczów (męska).

Inspektoraty szkolne.

Skreślono: Bohorodczany, Skole, Stary Sambor, Strzyżów.

Kino objazdowe Legji Inwalidów Wojsk Polskich.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 4 października 1932 r. Nr. O. 15089/32.

Wskutek zarządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 26 września 1932 r. Nr. I. Pol. 3719/32 Kuratorjum poleca uwadze PP. Inspektorów Szkolnych, Dyrektorów i Kierowników szkół i zakładów naukowych kino objazdowe Legji Inwalidów Wojsk Polskich, wyświetlające 2 filmy oświatowe: „Indje — kraina baśni i cudów — Indostan“ oraz „Cuda świata lodowego“.

Filmy powyższe mają być wyświetlane na specjalnych seansach dla młodzieży szkolnej, przyczem cena biletów nie może przekraczać 50 gr.

P. o. Naczelnika Wydziału: (—) *R. Koestlich.*

Gimnazjalne egzaminy dojrzałości dla eksternów w terminie wiosennym 1933 roku.

Kuratorjum O. S. Lw. zawiadamia interesowanych, że pełne i uzupełniające egzaminy dojrzałości dla eksternów odbędą się w terminie wiosennym 1933 roku w marcu i kwietniu.

Podania należy wnosić do Kuratorjum do dnia 31-go grudnia 1932 roku włącznie i dołączyć w oryginale: metrykę urodzenia, posiadane świadectwa szkolne, względnie przy egzaminie uzupełniającym gimnazjalne świadectwo dojrzałości, świadectwo moralności najświeższej daty, życiorys, spis lektur polskich i obcych, trzy wyraźne fotografje ze stwierdzeniem na jednej z nich tożsamości osoby przez władze gminne i odcinek czekowy P. K. O. jako dowód wpłacenia taksy za egzamin dojrzałości w kwocie 60 zł. (za egzamin uzupełniający 15 zł), na konto Izby Skarbowej I. we Lwowie, Nr. konta 38000 na fundusz specjalny Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego „Taksa administracyjna".

Podania nienależycie udokumentowane będą odmownie załatwione, a wniesione po dniu 31-go grudnia 1932 roku pozostaną bez ropatrzenia.

P. o. Naczelnika Wydziału: *L. Jus.*

Książki, Czasopisma.

Księga ku Czci Poległych Lotników.

Komunikat Min. W. R. i O. P. Nr. I. Pol. 4219/32. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 7, poz. 95).

Ministerstwo W. R. i O. P. komunikuje, że w dniu 11-go listopada b. r., nastąpiło w Warszawie, na pl. Unji Lubelskiej odsłonięcie pomnika Poległych Lotników. Stanął widomy symbol bohaterstwa i poświęcenia tych, którzy krwią własną, ofiarą życia młodego torowali i torują Polsce drogę do chwały.

Stanął pomnik lotników — dowód wdzięczności i hołd narodu dla tych, którzy za cenę ofiary największej rozsławili imię Polski na świat cały, ucząc nawet wrogów szacunku i respektu dla naszego kraju.

Pomnik ten symbolizuje wspólne bohaterstwo lotników, czyny zaś i śmierć chwalebną każdego z nich zosobna odtworzyć ma księga „Ku czci Poległych Lotników", której wydanie uchwalił Komitet Budowy Pomnika.

Dochód z księgi zasili częściowo fundusz Budowy Pomnika, częściowo zaś przeznaczony jest na wdowy i sieroty po poległych lotnikach.

Ze względu na wielkie znaczenie propagandowe i społeczne księgi, Ministerstwo W. R. i O. P. zezwala na rozpowszechnienie jej na terenie uczelni całego Państwa i zaleca podwładnym organom okazać wydawnictwu księgi „Ku Czci Poległych Lotników" jak najdalej idące poparcie.

Cena księgi zł. 58.—. Przy zamówieniu wpłaca się zł. 8.—, reszta na spłaty miesięcznie od zł. 5.—. Wobec bliskiego terminu wydania księgi, zamówienia należy kierować pod adresem „Księga ku Czci Poległych Lotników", redakcja i administracja: Warszawa, Marszałkowska 63, konto P. K. O. 18.599.

Warunki prenumeraty:

Cena prenumeraty rocznej Dziennika Urzędowego Kur. O. S. Lw. wynosi 7 zł. które można wpłacać całkowicie lub w 2—4 ratach częściowych w ciągu roku do Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie, ul. Kurkowa 21. Nr. konta P. K. O. 141.751 Telefon zarządu 28-47. Dział zamówień 80-20.

Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.
Odbito w drukarni i litografii Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3.